

Sygn. akt VIII U 2074/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy
Protokolant:	Małgorzata Skirło

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 28 maja 2013 r. i 9 lipca 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu A. P. prawo do emerytury od dnia 1 maja 2013 r.

(-) SSO Jolanta Łanowy

Sygn. akt. VIII U 2074/13

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 28 maja 2013r. i 9 lipca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu A. P. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że zgodnie z załączonym do wniosku o emeryturę świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo ZUS wskazał, że do okresów pracy ubezpiezonego w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia w KWK (...) w R. od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1

października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. bowiem z przedłożonego świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych, w ocenie organu rentowego, nie wynika że ubezpieczony jako nadsztygar energetyczny elektrociepłowni i nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione pod poz. 24 działu XIV wykazu A.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony A. P., urodzony (...) w dniu 9 maja 2013r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 1 sierpnia 2012r.

Wydając zaskarżone decyzje organ rentowy uznał, że skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym, że w ocenie ZUS udowodnił jedynie 6 lat i 3 miesiące okresów pracy w szczególnych warunkach wymienionej w wykazie A.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1 października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. bowiem z przedłożonego świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych, w ocenie organu rentowego, nie wynika że ubezpieczony jako nadsztygar energetyczny elektrociepłowni i nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione pod poz. 24 działu XIV wykazu A.

Ubezpieczony jest członkiem OFE i złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W toku procesu Sąd ustalił, że ubezpieczony z dniem 1 sierpnia 1971r. podjął zatrudnienie w KWK (...) w R..

W spornym okresie od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1 października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. odwołujący pracował na stanowisku nadsztygar energetyczny elektrociepłowni i nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni w Elektrociepłowni (...). Elektrociepłownia wchodziła w skład struktury organizacyjnej KWK (...) w R..

Ubezpieczony w okresie od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r. pracował jako nadsztygar energetyczny elektrociepłowni nadzorował bezpośrednio procesy technologiczne w elektrociepłowni, był odpowiedzialny za ich ciągłość. Procesy te były związane z wytwarzaniem energii cieplnej, elektrycznej, z przesyłem tej energii. Sprawował nadzór nad działem ruchu elektrociepłowni. M.in. nad: oddziałem kotłowni, oddziałem gospodarki wodnej, warsztatem elektrycznym oraz sprawował stały i bezpośredni nadzór nad pracą osób dozoru inżynierskiego – technicznego niższego i średniego szczebla. Nadto nadzorował pracowników zatrudnionych w elektrociepłowni na stanowiskach związanych z ww. procesami technologicznymi, w tym: maszynistów kotła, maszynistów turbozespołu parowego, maszynistów urządzeń ciepłowniczych, maszynistów urządzeń nawęglania, maszynistów urządzeń odpylania, odpopielania i odzuzłania, elektromonterów instalacji i urządzeń elektroenergetycznych, elektromonterów linii kablowych, elektromonterów instalacji elektrycznych przemysłowych i oświetlenia ulicznego, elektromonterów aparatury, automatyki i układów pomiarowych kotłów i turbin, elektromonterów rozdzielni i sieci elektroenergetycznej i elektromonterów urządzeń rozdzielczych i stacyjnych.

Dalej jako nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni odpowiadał za stan techniczny maszyn i urządzeń energetycznych za ich profilaktykę, dyspozycyjność. Podlegał mu dział eksploatacji tj. dwa warsztaty: elektryczny i mechaniczny. Sprawował także stały i bezpośredni nadzór nad pracą osób dozoru inżynierskiego

– technicznego niższego i średniego szczebla, które mu podlegały, tj. mistrzami i starszymi mistrzami elektrycznymi, sztygarami oddziału elektrycznego, mistrzami i starszymi mistrzami warsztatu mechanicznego. Nadzorował także prace osób zatrudnionych na stanowiskach robotniczych w tym: monterów armatury i rurociągów, monterów młynów węglowych, monterów urządzeń ciepłowniczych, monterów urządzeń nawęglania, monterów urządzeń odpylania, odpowielania i odzūżlania oraz prace ślusarzy remontowych, murarzy kotłowych, spawaczy gazowych, spawaczy elektrycznych.

Odwołujący wykonywał prace na terenie Elektrociepłowni. Nie posiadał osobnego, wydzielonego biura.

Ubezpieczony pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Nadto z charakterystyki stanowiska wynika, iż ubezpieczony na zajmowanych stanowiskach odpowiadał za zabezpieczenie ciągłości pracy i procesów technologicznych związanych z wytwarzaniem, produkcją i przesyłem energii elektrycznej i ciepłej oraz ich montaż, remont i eksploatację. Wszystkie powyższe działania miały bezpośredni i decydujący wpływ na pracę całej kopalni i bezpieczeństwo zatrudnionej w niej załogi, w tym górników zatrudnionych pod ziemią. Obowiązki wymagały od ubezpieczonego stałego i bezpośredniego nadzoru stanowisk prac wykonywanych w szczególnych warunkach tj. pracy przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Oprócz tego w stosunku do odwołującego zatrudnionego na stanowiskach nadsztygara energetycznego elektrociepłowni i nadsztygara energetycznego eksploatacji – z-cy gł. inżyniera elektrociepłowni wymagano pełnej dyspozycji psychofizycznej i zdolności do podejmowania właściwych decyzji dotyczących procesu technologicznego, stałego i ciągłego nadzorowania przebiegu produkcji, sprawności urządzeń i bezpieczeństwa zatrudnionych pracowników. Ubezpieczony sprawował bezpośredni nadzór i ponosił osobista odpowiedzialność za prace szczególnie niebezpieczne wymagające pisemnego polecenia, do wydania którego należało posiadać odpowiednie zaświadczenia kwalifikacyjne.

(...) S.A. wystawiła ubezpieczonemu w dniu 22 kwietnia 2013r. świadectwo nr (...) wykonywania prac w szczególnych warunkach, w którym potwierdza m.in., że odwołujący na stanowisku nadsztygara energetycznego elektrociepłowni i nadsztygara energetycznego eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni w spornych okresach od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1 października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace, o których mowa w Wykazie A, Dział XIV, poz. 24 – „kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: E. J., T. K., J. M., J. N., P. P. (2) i L. W. (zapis rozprawy z dnia 3 grudnia 2013r. 20 min. 49 sek. – 1 godz., 37 min. 28 sek.) oraz wyjaśnień odwołującego (zapis rozprawy z dnia 4 lutego 2014r. 7 min. 34 sek. – 32 min. 51 sek.), świadectwa praca z dnia 2 lipca 2012r. (k. 31-33 a.s.), schematu organizacyjnego KWK (...) (koperta k. 52 a.s.), informacji (...) S.A. z dnia 17 grudnia 2013r. (k. 48 – 51 a.s.) akt osobowych ubezpieczonego (koperta k. – 17 a.s.), a także akt organu rentowego dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Wyjaśnienia odwołującego oraz zeznania świadka są logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają, a dodatkowo korelują z zapisami w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawionym przez pracodawcę ubezpieczonego, przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków odwołującego w spornym okresie. W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie – na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, A. P. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Natomiast jak stanowi § 1, ust 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, określone zostały prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. W myśl punktu 24 działu XIV wykazu A określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, a stanowiącego Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do takich prac należy:

„kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”.

W oparciu o delegację ustawową zostało wydane przez Ministra Górnictwa i Energetyki Zarządzenie nr 17 z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach (Dz. Urz. WUG z dnia 12 sierpnia 1983 r.), którego Załącznik Nr 1 stanowi wykaz stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego, wymienione w Wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). Dział XIV tego Załącznika zatytułowany „Prace różne” pod pozycją 24 „kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”, punkt 1 wymienia: „stanowiska pracy, na których prace wykonywane są w warunkach szczególnych – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przy stanowiskach wymienionych w wykazie”.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy okres zatrudnienia A. P. w KWK (...) w R. od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1 października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. można uznać z okres pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku, wykonywanej w szczególnych warunkach, a tym samym, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w tej konkretnej sprawie wykazało, że ubezpieczony A. P. ukończył 60 rok życia i na dzień 31 grudnia 1998r. udowodnił łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym ponad 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Nie budzi wątpliwości Sądu, że praca ubezpieczonego w KWK (...) w R. od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1 października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. na stanowisku nadsztygar energetyczny elektrociepłowni i nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni była faktycznie pracą w warunkach szczególnych określoną w wykazie A, dziale XIV:

- poz. 24, tj. dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu tego okresu pracy, argumentując że ze świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych nie wynika, iż ubezpieczony jako nadsztygar energetyczny elektrociepłowni i nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione pod poz. 24 działu XIV wykazu A.

Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl z ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie **nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym toczącym się przed organami rentowymi**” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2). Z kolei w wyroku z dnia 25 lipca 1997r. sygn. akt II UKN 186/97 Sąd Najwyższy stwierdził, że: „W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1984r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.)” (OSNP z 1998r, Nr11, poz. 342).

Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków.

Z przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wynika, że ubezpieczony w okresie od 1 stycznia 1982r. do 30 września 1986r., od 1 października 1986r. do 30 września 1989r., od 13 października 1989r. do 31 sierpnia 1990r., od 1 listopada 1990r. do 22 września 1991r., od 17 listopada 1991r. do 31 sierpnia 1993r. jako nadsztygar energetyczny elektrociepłowni i nadsztygar energetyczny eksploatacji – z-ca gł. inżyniera elektrociepłowni sprawował nadzór inżynieryjno - techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Sąd orzekający w tej konkretnej sprawie podziela również w pełni ugruntowaną linię orzecniczą Sądu Najwyższego, zgodnie z którą: „Objęcie nadzorem lub kontrolą o których mowa w pkt 24 działu XIV wykazu A rozporządzenia z 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) także innych niż wymienione w wykazie A prac nie wyłącza zakwalifikowania samego nadzoru lub kontroli jako pracy w szczególnych warunkach, jeżeli te inne (podlegające dozorowi lub kontroli) prace nie są na danym oddziale lub wydziale podstawowe.” (vide - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2007r. sygn. akt I UK 111/07 (LEX nr 375689)). „Z dokładnego brzmienia pkt 24 działu XIV wykazu A do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) wynika, że warunkiem zakwalifikowania tego rodzaju kontroli i dozoru jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych jest to, aby na oddziałach i wydziałach, na których są one wykonywane, jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Oznacza to, że objęcie takim nadzorem lub kontrolą także innych niż wymienione w wykazie prac nie wyłącza zakwalifikowania samego nadzoru lub kontroli jako pracy w szczególnych warunkach, jeżeli te inne (podlegające dozorowi lub kontroli) prace nie są na danym oddziale lub wydziale podstawowe”(vide - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2012r. sygn. akt I UK 360/11 (LEX nr 1215269)).

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że ubezpieczony w dacie złożenia wniosku o emeryturę spełnia łącznie wszystkie warunków niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184, ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.

SSO Jolanta Łanowy

Zarządzenie:

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia

SSO Jolanta Łanowy

(...)